

του Βασίλη Τακτικού

Το κίνημα Δημοκρατών Σοσιαλιστών του Γ.Παπανδρέου άρχισε πλέον να λειτουργεί στα κεντρικά γραφεία του Κινήματος Πανεπιστημίου 57 και Μπενάκη από το Σάββατο 10-1-2015, με βάση τις αρχές της Διακήρυξης της 3

ης

του Γενάρη που σε πολλά σημεία μοιάζει ως μια ιστορική συνέχεια της 3

ης

του Σεπτέμβρη, αφού στεγάζεται ακόμη και στο ίδιο κτίριο που ξεκίνησε τότε το κίνημα του ΠΑΣΟΚ το 1974.

Πολλές βέβαια οι σημειολογικές ομοιότητες αλλά και αρκετές καινοτομίες που εκφράζουν τη νέα εποχή. Με αυτοοργάνωση ξεκίνησε και τότε, αλλά με μια ιεραρχία και μια Κεντρική επιτροπή για τη καθοδήγηση του κινήματος. Στο νέο Κίνημα Παπανδρέου δεν υπάρχει Κεντρική επιτροπή και διορισμοί σε κομματικά αξιώματα.

Ο Πρώην Πρωθυπουργός έχει δώσει σαφείς κατευθύνσεις ότι, η αυτοοργάνωση που έχει επιλεγεί ως τρόπος οργάνωσης του κινήματος δεν θα έχει προσωρινό μόνο χαρακτήρα λόγω της επείγουσας ανάγκης των εκλογών, αλλά αποτελεί μόνιμο συστατικό που θα καθορίζει και τη νέα φυσιογνωμία του Κινήματος και σε αυτή τη λογική θα πρέπει να προσαρμοστούν παλαιά και νέα στελέχη που έσπευσαν να υπηρετήσουν το νέο εγχείρημα.

Το οργανωτικό μοντέλο το κόμματος, θα πρέπει να ανταποκρίνεται σε θεσμικές τομές της διαβουλευτικής Συμετοχικής Δημοκρατίας, των Δημοψηφισμάτων, των συλλογικών αποφάσεων χωρίς τη διαμεσολάβηση αντιπροσώπων. Θα πρέπει να ανταποκρίνεται στο μετασχηματισμό των δημοκρατιών θεσμών από την αντιπροσωπευτική δημοκρατία σε αμεσότερες μορφές δημοκρατίας και να περιορίζει με αυτό τον τρόπο το σφετερισμό της εκπροσώπησης.

Αλλά υπάρχει και ένας άλλος εξίσου σημαντικός στόχος. Το νέο Κίνημα θέλει να περιορίσει τη διαμεσολάβηση των ΜΜΕ των μεγάλων συγκροτημάτων και το πολιτικό χρήμα που αγοράζει επιρροή εις βάρος της γνήσιας δημοκρατίας.

Ο Γ. Παπανδρέου ως ηγέτης της σοσιαλιστικής διεθνούς έχει μιλήσει πολλές φορές στα διεθνή φόρα για τις σύγχρονες πληγές και το παγκόσμιο έλλειμμα δημοκρατίας αλλά και για τη διαφθορά και το πελατειακό πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα που συντηρείται ακριβώς από αυτές τις μορφές διαμεσολάβησης.

Δεν είναι λοιπόν μια επιφανειακή επιλογή **η αυτοοργάνωση** αλλά μια βαθιά πεποίθηση για τον ηγέτη του νέου κινήματος, πως μόνον έτσι μπορεί να οικοδομηθεί μια νέα πολιτική σχέση με τη κοινωνία, που θέλει το πολίτη ενεργό και συμμετέχο στις θεσμικές και δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις.

Η πορεία των πολιτικών εξελίξεων στην Ευρώπη αλλά και ιδιαίτερα στη χώρα μας έδειξε ότι τέτοιες πολιτικές και οργανωτικές πρωτοβουλίες είναι πολύ πιο δύσκολο να αναληφθούν από ένα μεγάλο κόμμα εξουσίας. Αντίθετα μπορούν πιο εύκολα να αναληφθούν σε σχέση με ένα μικρότερο κόμμα που εκ των πραγμάτων έχει μεγαλύτερη ιδεολογική συνοχή και δεν κατακλύζεται από καιροσκόπους.

Ο ΓΑΠ είναι ένας ηγέτης που το 2004 δοκίμασε και μέσα από το ΠΑΣΟΚ να κάνει ένα **ανοικτό κόμμα** συμμετοχικής δημοκρατίας όταν ανέλαβε Πρόεδρος, αλλά συνάντησε μια μεγάλη αντίδραση από τους αξιωματούχους του κόμματος πετυχαίνοντας μόνον περιορισμένες τομές σε αυτό το επίπεδο.

Στο νέο κίνημα προφανώς είναι απαλλαγμένος από αυτή την αρνητική κληρονομιά και μπορεί να θέσει τη προσωπική του σφραγίδα σε μια νέα εποχή δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων που βεβαίως, ξεκινούν από ένα συλλογικό υποκείμενο που είναι το κόμμα-κίνημα αυτο-οργάνωσης.

Έχει φροντίσει άλλωστε όπως θα δούμε στη συνέχεια από τον κόσμο συγκεντρώνει γύρω του το νέο κίνημα να απαλλαχθεί κατά το μέγα μέρος από αυτού του είδους στελέχη.

Στο εγχείρημα αυτό δεν υπάρχουν μόνο οι κάθε λογής εχθροί και αντίπαλοι των άλλων κομμάτων, αλλά και μια κυρίαρχη αρνητική πολιτική κουλτούρα που βασίζεται οργανωτικό συγκεντρωτισμό και βλέπει τέτοιες θεσμικές καινοτομίες ως αφελείς .

Άλλοι βέβαια κύκλοι δέσμοι αυτής της αρνητικής κουλτούρας αμφισβητούν, τον ρόλο ενός ηγέτη που προέρχεται από μια πολιτική οικογένεια με μεγάλη δημοκρατική παράδοση να είναι αυτός ο καινοτόμος για τη δημοκρατία ηγέτης. Αυτή η αμφισβήτηση μολονότι, πολλές φορές υποστηρίζεται από πρόσωπα με δημόσια επιρροή δεν έχει μεγάλο ιστορικό, κοινωνιολογικό και ψυχολογικό βάθος.

Ιστορικά οι μεγάλες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις οι οποίες άφησαν εποχή δεν έγιναν συνήθως από ηγέτες χωρίς οικογενειακή ή άλλη πολιτική παράδοση. Θυμίζουμε ότι στη Αρχαία Ελλάδα, της πρότυπης και μοναδικής Αθηναϊκής Δημοκρατίας, τηρουμένων των αναλογιών, οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές ηγέτες της δημοκρατίας Κλεισθένης και Περικλής ήσαν γόνοι από παραδοσιακές πολιτικές οικογένειες.

Αυτό συμβαίνει μάλλον από το γεγονός ότι, τους ηγέτες που τους ακολουθεί μια καλή φήμη και δυναμική πολιτική παράδοση, έχουν ως ισχυρό πλεονέκτημα να χρησιμοποιήσουν αυτό προσόν για θεσμικές καινοτομίες εάν βέβαια, παράλληλα, έχουν τη φιλία και την αγάπη προς τους πολίτες. Αυτό που οι αρχαίοι Έλληνες θα έλεγαν ευγενή δόξα προς την ιστορία.

Ο ΓΑΠ ως ηγέτης εκπροσωπεί όχι μόνον μια δημοκρατική παράδοση στη Ελλάδα αλλά και τη μεγάλη σοσιαλδημοκρατική παράδοση στην Ευρώπη με το δικό του πολιτικό στίγμα που διαμορφώθηκε με θεσμικές καινοτομίες στον εκδημοκρατισμό της δημόσιας διοίκησης για ένα σύστημα διαφάνειας και κοινωνικής δικαιοσύνης στη διαχείριση των δημόσιων αγαθών.

Έχει δώσει δείγματα γραφής που δεν μπορούν να σβηστούν ούτε να σκεπαστούν από τα στρώματα λάσπης που έχουν εκτοξεύσει τα «καθεστωτικά» συγκροτήματα επικοινωνίας.

Δείγματα γραφής ανεξίτηλα για τη διαφάνεια των αποφάσεων και συναλλαγών στο δημόσιο για την αντιμετώπιση του πελατειακού κράτος. Πολλές φορές οι πολίτες πλέον βρίσκουν ως εργαλείο μπροστά τους για να υπερασπιστούν το δικίο τους το θεσμό της διαύγειας και συνειδητοποιούν τη σημασία των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων.

Βρίσκουν μπροστά τους τα δείγματα γραφής για την αξιοκρατία τους θεσμούς αντικειμενικής αξιολόγησης που καθιερώθηκαν από τη Κυβέρνηση Παπανδρέου.

Για αυτό ο Γιώργος συνεχίζει να εμπνέει τους απλούς πολίτες και social media Απέναντι στα μεγάλα οικονομικά και εκδοτικά συγκροτήματα.

Τους Πολίτες που αυτοοργανώνονται πλέον και παίρνουν ανάλογες πρωτοβουλίες για την αυτοοργάνωση και τη δημοσιογραφία Πολιτών.

Το παρακάτω μήνυμα είναι από αυτά που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο

□

ΚΙΝΗΜΑ -ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΙΝΗΜΑ -ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ -ΤΩΝ □ ΨΕΥΔΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΩΝ.

ü ***Παίρνουμε την υπόθεση της επικοινωνίας στα χέρια μας.***

ü ***Μέσα από το διαδίκτυο, πρόσωπο με πρόσωπο, φίλο τον φίλο, πόρτα-πόρτα.***

ü ***Αντιμετωπίζουμε τον πόλεμο των εντυπώσεων και □ την επικοινωνιακή υποδούλωση του πολίτη από τα μεγάλα οικονομικά και μιντιακά συγκροτήματα –με***

την Αυτοοργάνωση και δημοσιογραφία Πολιτών.

• *Διεκδικούμε την κοινωνική απελευθέρωση του πολίτη, να υπερασπιστεί την αλήθεια το ορθολογισμό και την κοινωνική δικαιοσύνη.*

• *Συντονίζουμε τις προσπάθειες μας με πρωτοβουλίες και διαδικασίες οριζόντιας επικοινωνίας και άμεσης δημοκρατίας.*

• *Δημιουργούμε ομάδες εθελοντών επικοινωνίας και διαδικτύου σε κάθε περιφέρεια της χώρας.*

• *Διαβιβάζουμε στα τοπικά μέσα και blogs κείμενα, ειδήσεις και σχόλια από τη δράση του κινήματος.*

Λειτουργούμε ως κίνημα –Κινημάτων της κοινωνίας Πολιτών.